

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0162 van 25 april 2012
in de zaak 1112/0173/SA/3/0141

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ciska SERVAIS
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Roderveldlaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands van 5 april 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een loods.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een arrest van 15 februari 2012 (nummer S/2012/0026) heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als laattijdig en dus onontvankelijk afgewezen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 april 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Caroline DE MULDER die loco advocaat Ciska SERVAIS verschijnt voor de tussenkomenende partij, tevens in persoon aanwezig, is gehoord.

De verzoekende partijen en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 9 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 29 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een loods”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 januari 2011 tot en met 2 februari 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van de gemeente Willebroek brengt op 10 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 31 maart 2011 een ongunstig advies uit waarin wordt gewezen op de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening aangezien ingevolge de uitbreiding de schaal van het gebouwengeheel niet meer in overeenstemming zal zijn met de schaal van de bestaande bebouwing op de percelen in de omgeving.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands weigert vervolgens op 5 april 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomen partij op 3 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 23 juni 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning.

Na de hoorzitting van 28 juni 2011 beslist de verwerende partij op 30 juni 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Met een arrest van 15 februari 2012 (nummer S/2012/0026) heeft de Raad reeds vastgesteld dat de vordering tot schorsing, ingesteld bij aangetekende brief van 2 november 2011, laattijdig en dus onontvankelijk is. De Raad kwam tot deze vaststelling op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

1.

De verzoekende partijen stellen in het licht van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO en conform vaste rechtspraak van de Raad terecht dat de termijn waarbinnen zij tegen de bestreden beslissing bij de Raad beroep konden aantekenen een aanvang heeft genomen de dag na deze van de aanplakking. Met de tussenkomen partij is de Raad evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen niet kunnen worden bijgetreden wanneer zij voorhouden dat vermelde termijn vijfenveertig dagen zou bedragen.

Conform artikel 7, tweede lid van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (BS 15 juli 2011) dient de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen en niet de datum waarop het beroep tegen deze beslissing bij de Raad wordt ingesteld in aanmerking genomen te worden om te bepalen of de termijn om beroep aan te teken dertig dan wel vijfenveertig dagen bedraagt. Aangezien in het voorliggende dossier de bestreden beslissing op 30 juni 2011

werd genomen, is artikel 4.8.16, §2 VCRO, zoals dit destijds gold, van toepassing en bedraagt de beroepstermijn, dertig dagen.

2.

Onverminderd voorgaande overwegingen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen niet, minstens onvoldoende, aantonen dat in artikel 4.7.23, §4 VCRO bedoelde aanplakking niet zou zijn gebeurd zoals overeenkomstig het attest van aanplakking van 12 september 2011 werd vastgesteld.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing met een aangetekende zending van 3 augustus 2011 onder andere aan de tussenkomende partij en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands werd betekend. In het licht van artikel 4.7.23, §4, eerste en tweede lid VCRO, kan zonder nuttig bewijs van het tegendeel aangenomen worden dat de tussenkomende partij op 11 augustus 2011 is overgegaan tot aanplakking. In zoverre het attest van aanplakking bovendien op 12 september 2011 werd opgesteld, zijn er naar het oordeel van de Raad geen sluitende aanwijzingen die enige onregelmatigheid bij de aanplakking, dan wel bij de attestering ervan, aannemelijk maken.

De verzoekende partijen kunnen er zich gegeven voorgaande vaststellingen bijgevolg niet kennelijk zonder meer toe beperken om drie 'schriftelijke verklaringen omwonenden' (stuk 6 van hun stukkenbundel) neer te leggen, waarbij één van de betrokken verklaringen overigens uitgaat van de verzoekende partijen zelf, om de waarachtigheid van het attest van aanplakking van 12 september 2011, zoals ondertekend door de gemeentesecretaris van de gemeente Sint-Amands, te betwisten en teneinde aan te tonen dat er geen aanplakking zou zijn geweest. In dezelfde zin kan het door de tussenkomende partij neergelegde stuk 8, zijnde 'lijst getuigen m.b.t. de aanplakking', evenmin nuttig aangewend worden om het tegendeel te bewijzen.

Gegeven de stukken waarop de Raad in de huidige stand van de procedure vermag acht te slaan, kan enkel het attest van aanplakking van 12 september 2011 als referentie voor de beoordeling van de tijdigheid van het voorliggende beroep in aanmerking genomen worden.

De Raad dient bijgevolg noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing laattijdig is.

...

2.

In hun toelichtende nota vragen de verzoekende partijen de Raad zijn standpunt omtrent de tijdigheid te herbeoordelen. De verzoekende partijen zijn van oordeel dat zij door dit standpunt voor een onmogelijke bewijslast komen te staan, met name bewijzen dat een gebeurtenis niet heeft plaatsgevonden.

De verzoekende partijen stellen dat degene die iets beweert, de bewijslast daarvan dient te dragen en verwijzen hiertoe naar artikel 135 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek. Het attest van aanplakking waarnaar de tussenkomende partij verwijst, toont niet aan dat de vergunning daadwerkelijk de gehele periode werd aangeplakt. Uit de verklaring van de gemeentesecretaris blijkt enkel dat de aanplakking heeft plaatsgevonden, doch niet dat dit effectief werd gecontroleerd.

Nu door de tussenkomende partij niet werd aangetoond dat de aanplakking gedurende de hele periode van 30 dagen heeft plaatsgevonden, dient volgens de verzoekende partijen gekeken te worden naar de datum waarop de werken zichtbaar werden aangevangen, meer specifiek op 15 oktober 2011. Aangezien het verzoekschrift op 2 november 2011 aangetekend werd verzonden aan de Raad, is het beroep naar het oordeel van de verzoekende partijen wel degelijk tijdig ingediend.

3.

Met het schorsingsarrest van 15 februari 2012 (nummer S/2012/0026) heeft de Raad vastgesteld dat in het licht van artikel 4.7.23, §4, eerste en tweede lid VCRO zonder enig nuttig bewijs van het tegendeel aangenomen kan worden dat de tussenkomende partij op 11 augustus 2011 is overgegaan tot aanplakking, zoals vastgesteld in het attest van aanplakking van 12 september 2011.

De Raad heeft tevens vastgesteld dat de door de verzoekende partijen en de tussenkomende partij neergelegde stukken niet dienstig aangewend kunnen worden bij de beoordeling van de vraag of er zich al dan niet onregelmatigheden hebben voorgedaan bij de aanplakking dan wel bij de controle en de attestering ervan. Bij gebrek aan enig nuttig stuk dat de waarachtigheid van het attest van aanplakking van 12 september 2011 daadwerkelijk ter discussie stelt, kan enkel vermeld attest in aanmerking worden genomen als referentie voor de beoordeling van de tijdigheid van de voorliggende vordering.

In zoverre de verzoekende partijen bijgevolg beweren dat de in artikel 4.7.23, §4 VCRO bedoelde aanplakking niet zou zijn gebeurd zoals overeenkomstig het attest van aanplakking van 12 september 2011 werd vastgesteld, kunnen zij er zich niet kennelijk zonder meer toe beperken zulks aan te tonen aan de hand van 'schriftelijke verklaringen van omwonenden', om vervolgens de bewijslast door te schuiven naar de tussenkomende partij.

4.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de verzoekende partijen met hun toelichtende nota geen bijkomende gegevens of stukken voorleggen waaruit voldoende blijkt dat de bestreden beslissing niet gedurende de gehele periode van dertig dagen werd aangeplakt en dat het attest van aanplakking van 12 september 2011 gebrekkig zou zijn.

De vordering tot vernietiging dient derhalve, mede gelet op de overwegingen zoals vervat in het schorsingsarrest van 15 februari 2012 (nummer S/2012/0026), als laattijdig en dus onontvankelijk afgewezen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER